

Comunicació 7. ***Ser músic, fer recerca, ser docent: una trajectòria construïda entre sons i arxius***

Dr. Joan Benavent Peiró

Doctor en musicologia, professor a la Universitat d'Andorra i al Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya. Col·laborador del Repertori Internacional de Fonts Musicals (RISM).

Com a músic format en violí i violí històric, i també clarinetista aficionat, vaig començar la meua trajectòria entre el conservatori i la participació en grups de cambra, orquestres simfòniques i bandes de música. Mentre al conservatori s'estudiava la música clàssica europea i la biografia dels seus autors, a la banda tocàvem obres d'autors locals, alguns encara vius.

Aquest contacte amb la música local i amb la música antiga, que perdura gràcies a un imaginari col·lectiu cultural, em va portar als estudis performatius de música antiga, en què vaig començar a investigar i interpretar el patrimoni musical dels arxius del bisbat d'Urgell. Aquest arxiu conté més de 2.000 peces dels segles XVII al XIX, que vaig aprofundir durant el doctorat a la Universitat d'Andorra.

Durant la tesi, vaig obtenir una beca de mobilitat per a investigadors del Govern d'Andorra que em va permetre fer una estada al CSIC de Barcelona, on vaig treballar amb el Dr. Antonio Ezquerro i vaig integrar-me en el grup de col·laboradors del RISM. Durant aquesta estada, vaig catalogar el "Periódico de música" de Maria Rosa d'Areny Jordana, una peça clau d'origen andorrà de l'any 1820 aproximadament.

Aquesta experiència va marcar l'inici del meu projecte de llarg termini: catalogar i estudiar el fons musical del bisbat d'Urgell, feina que continuo després de més de dotze anys.

Amb aquesta comunicació, més que explicar la meva trajectòria, vull donar valor a la necessitat de conèixer, estudiar i conservar el patrimoni musical dels arxius, sovint oblidat, per entendre la nostra història musical més enllà de la música mediàtica actual.

